

Mál nr. 349/2020**M og
V vegna kaskótryggingar bifreiðarinnar A****Ágreiningur hvort atvik við tjónsatburð falli undir bótaskyldu vátryggingar.****Gögn.**

Málskot mótttekið 15.10.2020 ásamt fylgiskjöllum 1-3.

Bréf V dags. 30.10. 2020.

Viðbótarathugasemdir M, dags. 02.11.2020.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að hinn 2. ágúst 2020 hafi M ekið A, sem er bifreið í hans eigu, eftir vegi við Vatnsfellsvirkjun. Þar sem slitlagi hafi sleppt hafi tekið við vegur sem hafi árum saman verið áformað að leggja bundnu slitlagi en það hafi ekki verið gert. Vegur þessi sé misgóður eftir dögum en þennan dag hafi ekki verið hefð nýlega og vegurinn á köflum minnt á þvottabretti. M hafi ekið á lausan stein á veginum, með þeim afleiðingum að hann missti stjórn á A og hún hafi lent utan vegar. M hafi getað stöðvað bifreiðina áður en til veltu kom og svo bakkað henni út á veg. Við útafaksturinn hafi komið sprunga í framrúðu auk þess sem loftpúðar hafi sprungið út. M hafi tilkynnt tjónið á heimasíðu V hinn 17. ágúst 2020 en það sé ekki einfalt ferli og hafi því farið svo að tjónstilkynningin barst V áður en M hafði fullklárað hana. Strax daginn eftir hafi M haft samband við V en ómögulegt hafi reynst að laga umrædda tilkynningu. V hafi lagt hina ókláruðu tilkynningu til grundvallar og að hluta skáldað upp málsatvik til að koma sér undan því að bæta tjónið en V hafi hafnað kröfunni með tölvupósti dags. 18. ágúst 2020. Krefst M þess fyrir nefndinni að fá tjón sitt bætt enda sé ekki rétt að byggja á tjónstilkynningu sem í raun hafi aðeins verið uppkast. Tjón á A hafi orsakast af útafakstri en ekki því að bifreiðin hafi tekið niður á ójöfnu, sem sé ekki rétt mat V á atvikum. Bifreiðin hafi rekist á lausan stein og svo farið til hliðar og utan í venjulegan vegkant og svo farið að fullu út fyrir kantinn og út fyrir veg.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að í gr. 6.4 viðeigandi vátryggingarskilmála komi fram að undanskildar séu hvers konar skemmdir á ökutæki sem atvikast með þeim hætti að ekið er á ósléttu akbraut. Í tjónstilkynningu M komi fram að A hafi verið ekið eftir mjög ósléttum malarvegi og sé tjónið að rekja beint til þess. Er bótaskylda því hafnað.

Í viðbótarathugasemdum sínum kvartar M undan viðmóti V og áréttar að óslétt akbraut sé ekki skýrlega skilgreint hugtak og þyrftu akbrautir að vera sléttar svo bótaskylda væri til staðar mundi það fría vátryggingafélög bótaskylda í 90% tilvika.

Álit:

Rétt er að taka fram að V hefur fallist á bótaskyldu vegna tjóns á framrúðu A og verður því ekki talið að ágreiningur aðila nái til þess tjóns. Í tjónstilkynningu M til V, sem verður að öðru leyti að telja töluvert ítarlega, kemur fram að hægra framhjól A hafi lent á steini á stærð við ½ lítra gosflösku og í framhaldi hafi A ekið á vegarkant sem gæti hafa verið um 15 sentimetra hár. Ekkert kemur fram þar um að tjón hafi orðið við akstur á vegarkantinn né að bifreiðin hafi lent utan vegar. Né heldur er minnst á það í tölvupósti sem M sendi V hinn 18. ágúst 2020, eða daginn eftir að hann fyllti út umrædda tjónstilkynningu, en þar kemur fram að hann hafi ætlað að senda myndir með tilkynningunni og eins hafi hann ætlað að „snyrta skýrsluna eitthvað til þar sem ég að skrifa það sama á tveim stöðum.“ Verður því ekki miðað við síðar tilkominn framburð M um atvik. Af gögnum málsins verður helst ráðið að bifreiðin hafi, eftir að hún rakst á stein, sveigt til hliðar á veginum og við þann hliðarakstur hafi loftpúðar bifreiðarinnar sprungið út. Verður ekki talið sýnt fram á að bifreiðin hafi lent utan vegar og að tjón á bifreiðinni hafi orðið við útafakstur. Verður því miðað við að tjón á A megi rekja til þeirra aðstæðna er voru á veginum umrætt sinn. Í 6.4 gr. viðeigandi vátryggingarskilmála kemur fram að vátryggingin bæti ekki skemmdir af akstri á ósléttu akbraut, og er upptalning þeirra skemmda sem þar falla undir ekki tæmandi. Jafnvel þó fallist yrði á það með M að

„óslétt“ akbraut kunni að vera teygjanlegt hugtak verður að líta svo á að vegur sem á kafla er, samkvæmt lýsingu M í málskoti eins og þvottabretti, og á eru steinar u.þ.b. á stærð við $\frac{1}{2}$ lítra gosflösku, hljóti að falla undir það hugtak. Samkvæmt framansögðu, þar sem ekki verður litið svo á að útafakstur hafi verið tjónsorsök í þessu tilviki, ber að hafna kröfu M.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr kaskótryggingu bifreiðarinnar A hjá V.

Reykjavík 17. nóvember 2020

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson, lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.